

Výňatek z knihy

KASINA

Svět napětí a zábavy

Vydalo Nakladatelství Olympia, a.s.

SAZKA - OLYMPIA 2002

Edice Sazka

autor Ivo Kasal

JUDr. Ivo Kasal

Atlantic City

- New Jersey, USA

Město, jež prolomilo nevadský monopol
(padesátéšesté pokračování)

Rozvoji Atlantic City pomohlo i rozhodnutí další železniční společnosti postavit další turistickou trať.

7. červenec 1877, den jejího otevření, proto znamenal dramatické snížení ceny jízdného z Filadelfie, takže se pobřeží stalo dostupné i pro střední vrstvy, které si dosud podobný výlet dovolit nemohly. Přestože dnes tu vzdálenost urazíme za chvíli, pro tehdejší rodinu znamenal výlet do Atlantic City nejméně dva dny. Míst k nocování však nebylo mnoho, a tak rostly nové hotely pro pacienty, svatební cesty, rodinné dýchánky i stále častější cesty služební – Denis, Traymore, Marlborough-Blenheim, Shelburne, Brighton, Chelsea, Ritz-Carlton, President, Ambassador a také Hotel Rudolf, postavený a vybavený ve zcela evropském stylu. Mezi jejich vzácné a pravidelné hosty se zařadil i světově proslulý vynálezce (též majitel cementárny profitující z místního stavebního boomu) Thomas Alva Edison.

Aby se připoutala pozornost k pozemkům i otatným nemovitostem kolem Atlantic City a vybídli se zájemci k jejich prohlídce a následné koupi, vytvořil James V. Lafferty v r. 1881 nepřehlédnutelný poutač umístěný jižně od města – bílého slona Lucy.

Lafferty měl v úmyslu postavit několik podobných zvířat po celém americkém východním pobřeží, ale zůstalo u jednoho 90tunového kolosu. (Slon přitahoval pozornost turistů po následujících devadesát let, kdy se po opravě a konzervaci stal státní památkou a muzeem.) Ve stejném roce se objevily první plány na vybudování mola, které by promenádu

prodloužilo do moře. O rok později s velkou slávou přivítal návštěvníky první „pier“, stavba velkého významu pro nastartování skutečného průmyslu zábavy. První bouře ji však smetla do vln. Nicméně stihla oslavit i právě zaváděnou novinku, elektřinu, jež osvětlovala všechny místní atrakce. A myšlenka pieru se ujala a následovala další mola. Jedno z nich v r. 1884 otevřel i James R. Applegate, který je pojal jako místo pro pikniky, sluneční lázně, parkoviště dětských kočárků, velkou fontánu a ohromnou cukrárnu s nepřeborným množstvím druhů zmrzliny. Vše doplněno různými drobnými zábavními atrakcemi. Časem se proslavily piery Iron, Heinz, A milion Dollar, Steel a další spojené s menšími lunaparky včetně ohromných skluzavek s rotujícími odstředivými plošinami a oblíbených kolotočů podobných pozdějším zvonkovým drahám. Objevovaly se také houpačky pro desítku pasažérů a vše doplňovaly velké horské dráhy ze dřeva, které při pohledu na zažloutlé fotografie nahánějí hrůzu minimální bezpečností. Vlny oceánu začal brázdit i Ocean Tricyclemore Sea-Wagon nebolo Sea Spider (Mořský pavouk),

plovoucí monstrum poháněné párou, svým tvůrcem Ezrou B. Lakem původně zamýšlené jako záchranné plavidlo. Na navazujícím boardwalku se objevovali i artisté a věštilo se tu, pořádaly se také typicky americké bláznivé soutěže v pojištění čehokoli, nejčastěji ústřic. Jako ve všech ostatních lázních se i zde tančilo a koncert střídal koncert. V roce 1890 byl boardwalk už počtvrté generálně přestavěn, neboť vedle kol vozíků jej ničily i počasí, bouře, sníh a mořské vlny. Nápor turistů pak musely vyřešit nově zavedené tramvaje spojující i relativně vzdálené podniky. Poslední desetiletí 19. století patřilo v Atlantic City především Johnu L.

Youngovi a Stewartu Mc Shayeovi. Hodně cestovali po celém světě a dobře věděli, co hostům svých podniků nabídnout. A pro Atlantic City chtěli jen to nejlepší. Společně s Dorou Honsonovou kontaktovali evropské umělce a podařilo se jim získat i Satan Bernhardtovou k její první velké americké cestě. Nebyli to však jen významní umělci klasického divadla, ale také baviči různých žánrů, které si Amerika žádala. Mezi ně se zařadil i Harry Houdini, v té době nejznámější iluzionista. Zábavu v A Million Dollaru rozšířily pravidelné soutěže ženské krásy, prozatím lokálního charakteru. Rozjařené návštěvníky akcí mohla roku 1892 zachraňovat z vln i nonstop

služba dobrovolné a později i profesionální Pobřežní hlídky. Vše vytvářelo z Atlantic City nejobávanejší část pobřeží, kam celkem pochopitelně směřovaly stále větší davy. Vyrůstal zájem o alkohol, prostituci i hazardní hry, a to na obou stranách, u podnikatelů i konzumentů. Ke konci století šla licence na alkohol z ruky do ruky a získal ji, kdo dal víc. Herny se objevovaly na každém rohu, spodní limit na hru činil víceméně přijatelný niklák (pěticent). Nejslavnější herna té doby se nacházela v Dutchy's Clubu na Delaaware Avenue, kde se vedle pouličních hráčů scházeli i politici a byznysmeni z Filadelfie, aby si zde vsadili pět deset dolarů do hry. Ve městě vzkvétalo i 24 nevěstinců, v nichž se neobyčejně dařilo všem známým ilegálním hrám. Speciálně pro černé hráče otevřel jistý Charles Coman herna na Arkansas Avenue, kde nejprve zaměstnanci přilehlých hotelů, později i náhodní hráči hráli především kostky (craps). Tajným hernám nejvíc pomohl Epoch L. Johnson zvaný Nucky, který se na

politické scéně města objevil v r. 1904. Přátelil se s politiky i s mafiány s příjmem dvojího druhu, z hotelů a turistiky, ale také z vysloveně podvodných podniků, Jen ilegální herny vynášely až 10 milionů dolarů ročně, což pro Nuckyho za jejich krytí a příležitostné služby představovalo dvě stě padesát tisíc. Dařilo se mu mimo jiné i proto, že s ním údajně spolupracoval bratr – místní šerif.

Atrakce Atlantic City se počátkem 20. století staly častými náměty článků evropských i světových časopisů včetně Rakouska-Uherska či později Československa. Informovaly jak o otevření prvního mobilního kina (1903), tak třeba o soutěži v nejdelším posedu na kostce ledu. Přinesly také zprávy o novém předpisu sezona roku 1907, jenž stanovil charakter a vzhled dámských plavek a čtenáři mohli spatřit fotografii odvážně oblečené dívky a policisty, které v pokleku zkoumá, zda nohavičky plavek končí v žádoucí vzdálenosti od dívčích kolen. V Las Vegas ještě ani nezavedli elektřinu,

když se atlantický boardwalk v roce 1910 rozzářil stovkami světelných reklam.

A mezi všemi místními atrakcemi a kuriozitami se od roku 1921 největší pozornost upínala k volbě Miss America a Queen of the Sea – volbě nejkrásnější mořské panny. Tisíce dívek každoročně toužily stát na molu a přebírat dary, tisíce mužů snily

o kráskách, jejichž fotografie si budou vylepovat do dílenských skříněk. A protože přibývalo těch, které neuspěly v obou hlavních soutěžích, i podnikatelů odhodlaných zbohatnout, soutěží o Miss čokolí přibývalo. Miss Pobřežní hlídka, Miss fotografie, Miss ponorky, Miss nejkrásnější číšnice, Miss Kolumbova vylodění...

KAPEYA, tel./fax: +420 283 933 644, tel.: +420 283 933 744, e-mail: info@trhzabavy.cz

**výstavní
EXPOZICE
dle Vašeho přání**

Jakoukoliv zakázku profesionálně zpracujeme.